

anden Art, er berettiget til at blive stedet til at gjøre den for Sagførere af denne Art forefrevne Prøve, jfr. § 115. Om de forelagte Oplysninger gives der Sagførerraadet Leilighed til at ytre sig i de Tilfælde, som ommeldes i § 144.

Dog kan den, der to Gange har fremstillet sig til Proven, ikke oftere stedes til dens Afslæggelse.

§ 115.

Sagførerproven bestaar i, at den Paagjældende for en Ret af den Art, for hvilken han vil opnaa Berettigelse til at procedere, skal udføre 3 Sager, af hvilke mindst 1 er civil, som han selv skal forskaffe sig, og at hans Udførelse af disse Sager af vedkommende Domstol kjendes forsvarelig.

Ingen Domstol kan vægre sig ved at stede den, som af Justitsministeriet er kjendt berettiget dertil (§ 114), til at aflægge saadan Prøve.

§ 116.

For Bestikkelserne som Høiesterets-sagfører, Landsrets-sagfører og Underrets-sagfører erlægges Gebyrer henholdsvis 200, 120 og 60 Kr. — Gebyrerne tilfalde Statskassen.

Forinden Bestiknelsen udelivered til Vedkommende, har han at underkrive en edelig Forsikring om, at han med Flid og Trofasthed vil udføre de Sager, der betros ham, og at han i det Hele vil samvittighedsfuldt opfylde sine Pligter som Sagfører.

§ 117.

Udøvelsen af Sagførervirksomhed kan ikke forenes med noget Dommer- eller Rets-skriver-Embede, noget Embede som Overstatsanklager eller Statsanklager, nogen Dvrighedspost eller Ansættelse i Politiets Tjeneste, eiheller med privat Tjenesteforhold hos en Amtmand eller Retsbetjent. Hvorvidt forøvrigt nogen offentlig Embeds- eller Bestillingsmand tillige kan udøve Sagførervirksomhed, bestemmes af Kongen.

Dnfter en Sagfører, som befinder sig i nogen af de Stillinger, der ikke tilstede den almindelige Udøvelse af Sagførervirksomheden, i et enkelt Tilfælde at overtage Udførelsen af en Rets-sag, skal dette dog ikke være ham forment, naar han dertil erholder sine Foresattes Tilladelse.

Den, der uden at være Sagfører, tilfredsstiller Betingelserne for at kunne blive Sagfører af den ene eller den anden Art, kan der af Retten gives Tilladelse til i et enkelt Tilfælde at udføre en Sag, forudsat at han dertil kan erholde sine Foresattes Tilladelse, forsaavidt han er Embedsmand.

§ 118.

Den, der beffikkes som Høiesterets- eller Landsrets-sagfører, er, saalænge han vil benytte Bestiknelsen, forpligtet til at have Kontor i eller ved den Stad, hvor henholdsvis Høiesteret eller en Landsret har sit Sæde. Underrets-sagførerne ere forpligtede til, inden Bestiknelsen udelivered dem, at anmelde for Justitsministeriet, i hvilken Underretskreds de ville have Kontor. Ingen Sagfører maa have Kontor i flere Underretskredse. Høiesterets-sagførere og Landsrets-sagførere, som ikke have Kontor i eller ved den Stad, hvor henholdsvis Høiesteret eller en Landsret have Sæde, blive, saalænge de beholde Kontor udenfor de sidstnævnte Steder at betragte som Underrets-sagførere og ere uberettigede til at procedere for Høiesteret og Landsretterne. Underrets-sagførere maa ikke have Kontor i Kjøbenhavns Underretskreds. Enhver Sagfører, som flytter sit Kontor til en anden Retskreds, skal inden 14 Dage efter Flytningen anmelde denne for Justitsministeriet.